

W NASZEJ PARAFII...

pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Radymnie

Nr 116 - 18 lutego 2018 r. - I Niedziela Wielkiego postu

Ewangelia na niedzielę (Mk 1,12-15)

Duch wyprowadził Jezusa na pustynię. A przebywał na pustyni czterdzieści dni, kuszony przez Szatana, i był ze zwierzętami, aniołowie zaś Mu służyli. Gdy Jan został uwięziony, Jezus przyszedł do Galilei i głosił Ewangelię Bożą. Mówił: «Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię!»

Rozważanie:

Mimo niewielu słów tekst ten zawiera jednak wiele treści. Czytamy w nim o dwóch wydarzeniach: czterdziestodniowym poście Jezusa na pustyni oraz głoszeniu przez Niego Dobrej Nowiny w Galilei. Jezus udaje się na pustynię prowadzony przez Ducha Świętego. Pustynia, to zarówno miejsce spotkania z Bogiem, jak i próby – kuszenia. Jak ja daję się prowadzić Duchowi Świętemu? Czy nie staram się za wszelką cenę uniknąć tego, co trudne? Czy mam świadomość, że życie chrześcijanina nie jest „łatwe, proste i przyjemne”, ale jest walką? Po uwięzieniu Jana Chrzciciela Jezus rozpoczyna swoją działalność. Czyni to jednak inaczej niż Jan: zbliża się do ludzi, szuka z nimi kontaktu, głosi im Dobrą Nowinę. Działa również w innym miejscu: nie jest to pustynna dolina Jordanu, lecz Galilea, dla Jezusa ziemia rodzinna. Przypomina nam to, że pierwszym miejscem, w którym mamy być świadkami Chrystusa jest nasz dom. Jezus głosi, że skończył się czas oczekiwania, że przyszło królestwo Boże. Stało się tak nie dlatego, że ludzie na to zasłużyli, lecz dlatego, że Bóg ich obdarował. To wymaga nawrócenia i podporządkowania się królowaniu Boga. Przyniesiona przez Jezusa Ewangelia o zbawieniu ludu łączy się z nagłym wezwaniem: „Nawracajcie się i wierzcie w Dobrą Nowinę!” Czy wierzę w obecność Bożego królestwa w moim życiu? Jaka jest moja gotowość do nawrócenia, które oznacza nie tylko zmianę złego postępowania, ale również zmianę naszego myślenia i poszukiwanie dobra? (D.E.)

W liturgii w tym tygodniu obchodzimy:

w środę – wspomnienie **św. Piotra Damiana**, biskupa i doktora Kościoła, w czwartek – **Święto Katedry św. Piotra Apostoła**, dzień szczególnej modlitwy w intencji Ojca Świętego, w piątek – wspomnienie **św. Polikarpa**, biskupa i męczennika oraz **bł. Wincentego Frelichowskiego**, prezbitera i męczennika, Patrona Harcerzy.

Czytania mszalne:

Niedziela (18.02): Rdz 9,8-15 Ps 25 1P 3,18-22 Mk 1,12-15; **poniedziałek (19.02):** Kpł 19,1-2.11-18 Ps 19 Mt 25,31-46; **wtorek (20.02):** Iz 55,10-11 Ps 34 Mt 6,7-15; **środa (21.02):** Jon 3,1-10 Ps 51 Łk 11,29-32; **czwartek (22.02):** 1P 5,1-4 Ps 23 Mt 16,13-19; **piątek (23.02):** Ez 18,21-28 Ps 130 Mt 5,20-26; **sobota (24.02):** Pwt 26,16-19 Ps 119 Mt 5,43-48.

Papież Franciszek ogłosił dzień modlitwy i postu w intencji pokoju:

W obliczu tragicznego przedłużania się sytuacji konfliktów w różnych częściach świata, zachęcam wszystkich wiernych do udziału w specjalnym dniu modlitwy i postu w intencji pokoju – 23 lutego, w piątek pierwszego tygodnia Wielkiego Postu. Ofiarujemy go szczególnie za mieszkańców Demokratycznej Republiki Konga i Sudanu Południowego. Podobnie jak przy innych okazjach, zapraszam także braci i siostry niekatolików i niechrześcijan do przyłączenia się do tej inicjatywy w sposób, jaki uznają za najbardziej stosowny. Nasz Niebiański Ojciec zawsze wysłuchuje swoich dzieci, które wołają do Niego w udręce i cierpieniu: „podtrzymuj złamanych na duchu i opatrz ich bolesne rany” (Ps 147,3). Zwracam się z serdecznym apelem, abyśmy również my usłyszeli to wołanie i każdy w swoim sumieniu, przed Bogiem, zadali sobie pytanie: „Co mogę uczynić dla pokoju?”. Z pewnością możemy się modlić; ale nie tylko: każdy może konkretnie powiedzieć „nie” przemocy, na ile zależy to od niego czy też od niej. Ponieważ zwycięstwa zyskane przy użyciu przemocy są fałszywymi zwycięstwami; natomiast praca na rzecz pokoju służy wszystkim!

Nauka na rozpoczęcie Rekolekcji i Wielkiego Postu

Środa Popielcowa wyznacza początek najważniejszego okresu w całym roku. Okresu Wielkiego Postu, a potem okresu Wielkanocy. Podczas nich chrześcijanie zatrzymują się nad najważniejszymi tajemnicami wiary - miłości Boga do człowieka. Miłość ta jest tak wielka, że Bóg opuścił niebo, stał się człowiekiem i umarł na krzyżu za nasze grzechy, byśmy nie musieli umierać na zawsze. Byśmy mieli nadzieję, że po śmierci doczesnej czeka nas życie wieczne. Dzisiaj w Kościele wszystko zdaje się być odmienione. Począwszy od koloru szat liturgicznych i wystroju świątyń, bo dominuje kolor fioletu oznaczający zadumę, pokutę, pokorę i zamyślenie, czasem żałobę. W miejsce radosnych pieśni, wchodzi wielkopostne przepełnione smutkiem i żalem, gdyż napełnione są cierpieniem Boga. Nabożeństwa Drogi Krzyżowej i Gorzkich Żali chcą skłonić nasze serca, aby dziękować Bogu za Jego miłość. Najbardziej wymownym symbolem tej zmiany jest popiół, który dzisiaj oprócz Bożego Słowa jest w centrum liturgii.

Znak popiołu. Co oznacza gest posypania głowy popiołem? Co oznacza ten czterdziestodniowy okres Wielkiego Postu? Wiele razy każdy z nas rozpoczynał Wielki Post. Można powiedzieć, że jesteśmy do niego przyzwyczajeni, bo chociaż wczoraj był jeszcze karnawał, dziś zmienia się tak wiele, przynajmniej dla ludzi wierzących. Jednak po kilku już dniach wszystko wraca na dotychczasowe tory, bo my tacy jesteśmy. Ale Bóg i Jego Słowo chcą nas zachęcić do gruntowniejszej przemiany. Pierwszą rzeczą jest pokazanie motywacji do tego, by tej przemiany w naszym życiu dokonać. Możemy nie odczuwać takiej potrzeby, ale kiedy zapytamy innych doskonale nam powiedzą, co powinniśmy w sobie zmienić. Również my mamy gotowe rady dla naszych bliskich, co powinni zmienić w swoim życiu. Pierwszą rzeczą, którą musimy uczynić jest zaduma nad tym popiołem, którym za chwilę posypią nasze głowy. Dzięki temu znakowi popiołu możemy sobie uświadomić, przynajmniej raz w roku, kim my naprawdę sami z siebie jesteśmy, kim bylibyśmy bez Pana Boga. Bo choć człowiek na co dzień jest dość pewny siebie, czasem nawet z pychą, arogancją i butą pokazuje wszystkim swoją wielkość, to jednak w rzeczywistości bez Boga jest jak ten popiół. I przekona się o tym wcześniej, czy później. Pierwsze strony Biblii mówią, że Bóg właśnie z prochu zbudował pierwszych ludzi, a tego, że stali się żywi i tacy wielcy nie sprawił ten proch, tylko Boży Duch, Jego wola stwórcza, Jego miłość i moc. To dzięki nim człowiek jest nie tylko panem wszechświata, ale jest najbardziej umiłowanym stworzeniem Bożym. Jest Bożym dzieckiem. Autor Księgi Rodzaju opowiadając o stworzeniu i upadku pierwszych rodziców mówi, że z ogrodu Eden, gdzie ich Bóg umieścił, oni sami przez grzech nieposłuszeństwa i pychy wypędzili się. Od tego momentu na świat weszła śmierć, cierpienie i smutek. Znowu człowiek wraca do tego, z czego powstał, do prochu. Zatem dzisiejsze Święto Pokuty może być nazwane Świętem Pokory. Każdy z nas z pokorą pochylając głowę przed Bogiem i przyjmując popiół na siebie winien w sercu takiego aktu: **„Boże jesteś Panem mojego życia. Wszystko, co posiadam i kim jestem, zawdzięczam przede wszystkim Tobie. Od Ciebie wyszedłem i do Ciebie wrócę. We wszystkim, co dzieje się w moim życiu zależę od Ciebie.”** To pierwsza tajemnica Środy Popielcowej, pierwsze orędzie zawarte w znaku posypania głowy popiołem.

Pojednajcie się z Bogiem! Druga motywacja, która powinna nas zachęcić do skuteczniejszej pracy nad sobą ma swoje źródło w Słowie Bożym. W dzisiejszej liturgii św. Paweł w Liście do Koryntian mówi: **„W imię Chrystusa prosimy Was, pojednajcie się z Bogiem”**. Matka Kościoła chce dzisiaj przestrzec nas i zachęcić, jak najczulsza z matek, że jest teraz czas, by naprawić błędy swojego życia. Wiele rzeczy w ciągu roku się zdarza. Te 7 tygodni przed nami to czas pracy nad sobą. Aby więcej się modlić. Aby więcej wypełniać dobrych uczynków. Aby unikać grzechów. By okazać Bogu wdzięczność za Jego miłość. Kościół nie grozi, ale zachęca: Pojednajcie się z Bogiem, bo to jest czas święty, czas szczególny, który już potem nie wróci. Dzisiaj więc słuchając Słowa Bożego, mając świadomość własnej słabości, winieniem naprawić swoje życie. Jak do nas nie dociera ten racjonalny powód, to niech dotrze do nas wezwanie Kościoła. Jak mama, która prowadzi swoje dziecko do lekarza i mówi najczulej: **„Przyjmij to lekarstwo. Pozwól Jezusowi uzdrowić Twoją chorobę”**.

Powrót do miłosiernego Ojca. Trzecia motywacja, która powinna przyświecać okresowi Wielkiego Postu znajdziemy w dzisiejszej Ewangelii. Jezus każdemu wyznacza drogę. To droga modlitwy, pokuty i dobrych uczynków. Najważniejsze jest jednak uświadomienie sobie, kto stoi na końcu tej drogi. Jezus mówi o Ojcu. Każdy z nas ma swój obraz Pana Boga. Dla większości z nas to Ktoś bardzo wielki, potężny, ale to Ktoś kto niekoniecznie zajmuje się moim małym życiem. Wiele razy mamy przeświadczenie, że chociaż się modlimy, prosimy o coś Boga, to nasze modlitwy są bezskuteczne. On na pewno jest, ale zajęty swoimi sprawami. Dziś Jezus Chrystus przekonuje nas, że tak nie jest. **Mamy się nawrócić nie do Sędziego, Wielkiego Pana, ale do naszego Ojca.** Bóg „martwi się” jak dobry ojciec o to, by nam niczego nie zabrakło, by nie dotykały nas nieszczęścia, a kiedyś w czasie próby byśmy potrafili znaleźć wyjście. Dziś Jezus pokazuje nam obraz kochającego Ojca. Do takiego Ojca jest łatwiej wrócić. Wiemy, że jak ojciec jest surowy, to trudno prosić o przebaczenia, bo boimy się kary. Ale jak ktoś miał ojca, który starał się zrozumieć, który wybaczał, może czasem skarcił, ale nigdy nie zapiekał się w gniewie, zawsze przebaczał, to szliśmy do niego. O takim Bogu i Ojcu mówi na początku Wielkiego Postu Jezus. Do takiego Ojca mamy wracać, modlić się. Ze względu na takiego Ojca mamy pomagać innym i podejmować umartwienia.

Nie wywyższaj się! Jeszcze jednej rzeczy uczy nas dzisiejsza Ewangelia. Wszystkie uczynki – modlitwa, jałmużna i post, winniśmy czynić tylko dla Niego, a nie na pokaz. Często pobożność to okazja do wywyższania się nad innych. Wspomnijmy tu przypowieść o faryzeuszu i celniku, którzy stają przed Bogiem. Pierwszy chełpi się przed panem Bogiem. U progu świątyni stoi wielki grzesznik, pogardzany przez wszystkich celnik. Nie ma się czym przed Bogiem pochwalić. Bije się więc w piersi i prosi „**Boże, bądź miłosierny dla mnie grzesznemu**”. „**Ten właśnie został wysłuchany przez Boga**” – mówi Jezus. Uczy nas On by Wielki Post był czasem pokornej modlitwy i bliskości Boga. Byśmy się z innymi nie porównywali, nie wynosili nad innych. Pamiętali o swojej słabości.

Przykład Jana Pawła II. Na koniec chciałbym ukazać scenę z życia Jana Pawła II spisaną przez jego fotografa Arturo Mari. Opisał on bardzo przejmujące nawrócenie. W czasie, gdy Jan Paweł II został papieżem, prezydentem Włoch został Sandro Pertini – znany socjalista i ateista. Przybył on z oficjalną wizytą do Watykanu. Jan Paweł II spojrzał mu w oczu i od tej chwili Pertini kompletnie się zmienił. Co tydzień dzwonił do papieża, jako do swojego przyjaciela. Długo ze sobą rozmawiali. Pewnego dnia Jan Paweł II odwiedził prezydenta Włoch w jego rezydencji. Spacerowali razem ze sobą i rozmawiali. Kiedy spotkanie dobiegało końca, prezydent odprowadził papieża do helikoptera i widać było jego poruszenie rozmową z Janem Pawłem II. Dało się słyszeć jego słowa: „**Ojciec Święty, w tej chwili ktoś w niebie bardzo mocno płacze. To moja mama. Widzi swojego syna ateistę u boku papieża, który jest jego wielkim przyjacielem**”, potem padł na kolana i się rozpłakał. Te słowa o mamie, która w niebie płacze nad swoim synem-ateistą wystarczą, by zrozumieć, że prezydent otworzył się na wiarę. Zobaczyliśmy wtedy bliskość ich więzów. Z ojcowską miłością Ojciec Święty podtrzymał Sandro Pertiniego, pomógł mu się podnieść i przytulił do serca. Jak mocne było to nawrócenie i przyjaźń świadczą ostatnie godziny z życia prezydenta Włoch. Gdy leżał umierający w szpitalu poprosił, by przyszedł do niego jego przyjaciel. Ojciec Święty natychmiast pojechał do szpitala, lecz żona Pertiniego nie pozwoliła, by wszedł do sali męża. Była nieugięta i nieuprzejma. Ojciec Święty nie nalegał, wyjaśnił, że przyjaciel wezwał go w chwili śmierci. Gdy i to nie pomogło, zapytał, czy może usiąść obok sali prezydenta na krześle. „Wolna wola” – odpowiedziała żona prezydenta. Papież usiadł, wziął różaniec do ręki i rzekł: „**Proszę zważyć, że nie ma żadnej potrzeby, bym tam wchodził. Przyjaciel mnie wezwał więc przyszedłem, i to wszystko**”. Jakby chciał powiedzieć: „**Pani nie jest w stanie ustanowić żadnej bariery ani dla naszej przyjaźni, ani dla mojej modlitwy**”. Modlił się na korytarzu, a po modlitwie powiedział: „**On już odpoczywa w pokoju**”. Gdy lekarze tłumaczyli się przed Janem Pawłem II, że musieli usłuchać żony Pertiniego, Ojciec Święty odpowiedział, że to nieważne, bo i tak był z nim w modlitwie.

OGŁOSZENIA PARAFIALNE – I NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU

DZISIAJ Msze św. z rozważaniami rekolekcyjnymi.

O godz. 8.00; 10.00; 11.30 Msza św. o godz. 11.30 w intencji rejonów V i VI.

O godz. 15.15 GORZKIE ŻALE z kazaniem pasyjnym i błogosławieństwem na zakończenie REKOLEKCJI ŚW. **Po Gorzkich Żalach Msza św.**

1. **Dziękujemy z całego serca** Ks. Prof. dr hab. Dariuszowi Dziadoszowi za trud głoszenia Rekolekcji Świętych w naszej parafii. Przez modlitwę w intencji Księdza Rekolekcyjnego chcemy wyrazić wdzięczność za podjętą posługę głoszenia Słowa Bożego dla nas.
2. Serdecznie witamy Diakona **Arkadiusza WOJNICKIEGO**, który w naszej parafii będzie odbywał duszpasterską praktykę wielkopostną i będzie pomagał podczas Spotkania Młodych Archidiecezji.
3. Zapraszamy parafian na **adorację Najświętszego Sakramentu** w czwartek od godz. 15.00, na nabożeństwo przez wstawiennictwo św. Jana Pawła II.
4. **W piątek** o godz. 15.30 Droga Krzyżowa dla dzieci. O godz. 17.00 Msza św. i po niej Droga Krzyżowa dla dorosłych. O godz. 19.00 Droga Krzyżowa dla młodzieży.
5. W przyszłą niedzielę Msza św. o godz. 11.30 w intencji rejonów VII i VIII. **O godz. 15.15 Gorzkie Żale** i o 16.00 Msza św.
6. Dziękujemy parafianom za sprzątanie kościoła. Prosimy do sprzątania **w sobotę na godz. 8.00 mieszkańców os. Jagielly blok nr 14. mieszkania od 61 do 75.**
7. W przedsionku kościoła wyłożone **skarbonki wielkopostne Caritas**. Można ją zabrać dla swojej rodziny, by była przypomnieniem o podejmowaniu wyrzeczeń wielkopostnych i pomocy dla bardziej potrzebujących niż my sami. Zaoszczędzone przez czas Wielkiego Postu pieniądze złożymy w kościele w Niedzielę Miłosierdzia Bożego.
8. Zachęcamy **do abstynencji i do modlitwy o trzeźwość**, za uzależnionych oraz ich rodziny (w przedsionku kościoła wyłożone teksty Krucjaty Wyzwolenia Człowieka).
9. W zakrystii **paschaliki i baranki Caritas**.
10. W czwartek zapraszamy na spotkanie Akcję Katolicką.

W minionym tygodniu Bóg powołał do siebie naszą Parafiankę: **Stanisławę MARCIAK**. Zmarłą **Stanisławę** polecamy modlitwie parafian. Chryste, daj jej życie w pełnym szczęściu oglądania Ciebie.

INTENCJE MSZY ŚW. 18/02/2018 - 25/02/2018

18/02/2018 I Niedziela Wielkiego Postu: 08:00 Za parafian; **10:00** ; **11:30** Za rejon V i VI; **16:00** Gregorianka za + LUDWIKA Tomaszewskiego

19/02/2018 Poniedziałek: 06:30 – 1. Za + WANDEĘ w 2 r. śmierci i + BOLESŁAWA w 56 r. śmierci; 2. Za ++ KAZIMIERZA, PIOTRA i MARIĘ. **17:00** – 1. Gregorianka za + LUDWIKA Tomaszewskiego; 2. Za + HELENĘ Kokot – (wnuczka z rodziną)

20/02/2018 Wtorek: 06:30 – 1. Za + JÓZEFA Sławińskiego – (Waldemar z żoną); 2. Za + MARIĘ Januszko w 6 r. śmierci; **17:00** – 1. Gregorianka za + LUDWIKA Tomaszewskiego; 2. Za + HELENĘ Kokot – (wnuczka)

21/02/2018 Środa: 06:30 – 1. Za + JÓZEFA Sławińskiego – (Rafał); 2. Za + LUDWIKA Andreasik – (rodzina Burbeło). **17:00** – 1. Gregorianka za + LUDWIKA Tomaszewskiego; 2. Za + HELENĘ Kokot – (córka Janina)

22/02/2018 Czwartek: 06:30 – 1. Za ++ PAULINĘ i KAROLA; 2. Za ++ MARIĘ i BŁAŻEJA. **17:00** – 1. Greg. za + LUDWIKA Tomaszewskiego; 2. Za + STANISŁAWĘ Sabatowską – (Wowiankowie)

23/02/2018 Piątek: 06:30 – 1. Za + JANINĘ Antosz w 2 r. śmierci; 2. Za + ALICJĘ Bączkowską w 3 r. śmierci. **17:00** – 1. Greg. za + LUDWIKA Tomaszewskiego; 2. Za + STANISŁAWĘ Sabatowską – (Wzrastanie)

24/02/2018 Sobota: 06:30 – 1. Za + BRONISŁAWĘ w 42 r. śmierci; 2. Za + LUDWIKA Andreasik – (żona). **17:00** – 1. Gregorianka za + LUDWIKA Tomaszewskiego; 2. Za + STANISŁAWĘ Sabatowską – (Wzrastanie)

25/02/2018 II Niedziela Wielkiego Postu: 08:00 Za parafian; **10:00** Za + ANDRZEJA Czecha w 7 r. śmierci; **11:30** Za rejon VII i VIII; **16:00** Gregorianka za + LUDWIKA Tomaszewskiego